

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Cred Doamne, ajută ne-credinței mele“ (Marcu 9, 24)

Evangelhia din Duminică a IV. a Paresimilor ne arată pe un părinte care își aduce la Isus pe fiul său îndrăcit. Isus, ca un adevărat doctor, l-a întrebat pe părinte că de când suferă tinărul și cum se arată boala lui? Domnului însă, oricât de groaznice au fost suferințele bolnavului, a dat un singur leac, și pe acela pentru părinte: „De poți, crede, toate se pot celui credincios“. (Marcu 9, 23.)

Înainte ochilor noștri îndurerați așa se prezintă azi viața Neamului nostru, ca cea a tânărului din evanghelie. Suntem un trup, plin de tinerețe, dar sufletul nostru este cuprins de dureri rele. Ori încotro privim, nu vedem decât încăerare, svâcniri de durere fețe schimonosite de necazul ce arde sufletul; ori cu cine grăim, nu auzim decât plânsori, nemulțumiri și glas de desnădejde cași cum s'ar apropia sfârșitul. Și totuși necazul, ori cât de adânc și îmbătrânit ni s'ar părea, are un leac foarte simplu și foarte ușor: credința.

Trebuie să credem în puterea de tinerețe a Neamului și a societății românești; trebuie să credem și nădăjduim mai ales în puterea Atotținătoare a lui Dumnezeu, care ne-a creat și ne-a destinat pentru ceva mai bine decât ca

să fim stăpâniți de dihonja neînțelegerii și a luptelor neiertătoare pentru coaja de pâine.

Dar societatea românească suntem noi. Ceice ne mâncăm, ne sbatem și suferim, suntem noi. Cei stăpâniți de necredință, suntem noi ceice ne plângem de alții și de toată lumea. Duhul cel rău este în fiecare dintre noi. Pentru alungarea acestuia ne trebuie ajutorul lui Dumnezeu și atunci din nou va răsări pentru noi primăvara vieții, din nou vor incolți în noi germenii fericirii de mâine. Dar pentru aceasta trebuie să trecem prin grea pocăință, să ne curățim sufletele prin post și rugăciune și muncind să nădăjduim și să credem în binele ce vine dela oameni și dela Dumnezeu.

Cași părintele fiului îndrăcit din evanghelia de azi, plini de încredere, să ne punem toată nădejdea în Domnul: „Cred Doamne, ajută necredinței mele!“ și credința noastră ne va mântui.

A apărut cea mai estină carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*“ Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

Cuvântarea prin Radio a sf. Părinte Papa Piu XI.

(Urmare și sfârșit.)

Cătră Misionari. Acum se deschide gura noastră cătră voi (II. Cor. 6, 11.) cei mai iubii fii și fiice în Hristos, cari lucrați și vă rugați în misiuni pentru răspândirea credinței sfinte a lui Hristos și pentru lăfirea împărăției lui. Precum mai întâi Apostoliș Bisericei, așa sunteți și voi în primejdii, prin răbdarea voastră cea mare în nevoi și strâmtorări, lipsuri și năcazuri (II. Cor. 1, 10, 6, 4.) priveală făcându-vă (Evr. 10, 33.) să fiți și voi cum au fost și ei „mărirea lui Hristos” (II. Cor. 8, 23.) Voi, cari în năcazuri și de multe ori în temniță și în moarte sângeroasă luptați lupta cea bună a credinței și patimi răbdând (Tim. 6, 12. II. Tim. 4, 7. Evrei 10, 32.) și faceți mărturisirea cea frumoasă câștigând suflute și sãmănați sãmînța unei creștinătăți viitoare. Inchinăciune vouă, voi bravi ostași ai lui Hristos! Dară și preoții indigeni și bravi cateheți, cari sunt roada principală a ostenelelor voastre și tot odată împreună lucrătorii și ajutorii voștri — vă salutăm și pe voi.

Cătră toți credincioșii. Inima noastră este ca și zidită pentru voi toți, cari fie că locuiți în orașul de reședință episcopal al nostru, fie în ori care parte a pământului ca credincioși, în deosebi voi cari de și laici, sunteți împreună lucrători cu noi, cu frații, noștrii venerabili cu episcopii și cu preoții în apostolat ca și creștinii cei dintâi, bărbați și femei cum au lucrat, pentru ce i-a lăudat apostolul. (Fil. 4, 3) Voi sunteți poporul lui Dumnezeu și turma pășunei lui (Ps. 99, 3.) Voi sunteți poporul ales, preoția împărătească, poporul sfânt, în mod deosebit poporul lui Dumnezeu. (I. Petru 5, 9.) Pentru aceea priveghiați ca sfințenia voastră să fie cunoscută tuturor, tot ce este drept, sfânt, de mărit, după acestea vă nizuiți (Fil. 4, 5 și 8.) ca să se preamărească Dumnezeu întru toate. (I. Petru. 4, 12.)

Cătră necredincioși și schismatici. Și cătră voi se îndreaptă gândul și graiul nostru, cari încă tot despărțiți sunteți de credința și unitatea lui Hristos. Pentru voi zilnic înălțăm rugăciuni și jertfe lui Dumnezeu, stăpânul tuturor, rugându-ne ca prin lumina lui să vă lumineze și să vă conducă la oile

cari ascultă glasul lui și să vă împreune, ca să fie o turmă și un păstor. (Ioan, 10, 16.)

Cătră guvernanți. După ce însă noi îndatoriri avem față de toți, spunem mai întâi guvernanților ca să împlinească stăpânirea lor cu dreptate și iubire pentru a ridica și nu a dărâma (II. Cor. 10, 8.), pururea dându-și seama, că nu este putere în afară de cea de Dumnezeu dăruită. (Rom. 13, 1.) și cumcă ei vor avea să răspundă înaintea judecății extrem de severă a lui Dumnezeu.

Cătră guvernați. Iară celor guvernați le spunem ca să asculte nu la oameni supunându-se, ci lui Dumnezeu, cunoscând că cine se împotrivesc stăpânilor, nu se opune rânduelei impuse de Dumnezeu și se face vinovat judecății. (Rom. 13, 2.)

Cătră cei bogați. De-o potrivă ne întorcem cătră cei bogați și cătră cei săraci! Cei bogați să se considere ca administratorii providenței dumnezeesti și ca depozitarii și reprezentanții averii lor, căroră Isus Hristos le a recomandat săracii și dela cari Judecătorul dumnezeesc va pretinde mai mult, pentru că au primit mai mult. (Luca 12, 48.) Nici când să nu uite cuvântul Domnului: Vai vouă bogăților! (Luca 6, 24.)

Cătră săraci. Pe cei săraci îi indemn în Domnul ca să privească sărăcia Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos și aducându-și aminte de pildele și promisiunile lui să nu negligeze a căuta bogățiile suflutești, ce este lor mult mai ușor. Și dacă își încearcă a îmbunătăți soarta lor zilnică în mod legitim, să o recomande cu inimă sinceră lui Dumnezeu și să nu-și întindă mâinile la nedreptate. (Ps. 124, 3.)

Cătră muncitori și patroni. Pe muncitori și patroni îi indemnăm stăruitor ca să nu stea față în față într'o luptă vrăjmașă și pizmașă, fără în legături prietenești și frățești să caute într'o parte mijloace și conducere pe alta parte lucru și sârguință preținzând numai cele drepte, dară și dând ce este echitabil așa promovând în liniște și ordine atât binele propriu cât și cel obștesc.

Cătră cei năcăjiți. Cu toate că mai pe urmă de-și sunteți în grija mea în locul întâi ajunge glasul meu și la voi, cari în morburi și suferințe în griji și năcazuri trăiți, înaintea tuturor la voi, cari suferiți aceste de la vrăjmașii lui Dumnezeu și ai societății omenești. Noi punem rugăciunile noastre și

întru cât se poate sprijinul nostru pentru voi. Vă recomandăm în iubirea tuturor și ca locșitorul lui Hristos spunem cu cuvintele lui: „Veniți la mine toți, cei osteniți și în-sărcinați și eu vă voi odihni pe voi.” (Mat. 11, 28.)

În fine împărtășim orașului și pământului (Orbi et urbi) și tuturor cari locuiesc pe el, binecuvântarea apostolică în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului Sfânt Amin.

Despre Sf. Taină a Cuminecătorei.

(Continuare.)

Dacă n'am avea de mulțumit lui Dumnezeu alta decât crearea noastră, și numai din acest motiv trebuie să-l iubim din tot sufletul și tot cu sufletul nostru ca pe creatorul și binefăcătorul nostru. Dumnezeu însă a făcut și mai mult pentru noi, a trimis pe Fiul Său Unul născut pe pământ luând „chip de rob” trup omenesc pentru mântuirea noastră, ca să-ne mântuiască pe noi de osânda vecinică dictată asupra noastră în urma păcatului strămoșesc; însă nici aceasta marea răscumpărare a noastră nu este cea mai mare binefacere, ci ne-a dat și dăruit o așa de mare moștenire și dar în care toate minunile și dragostea sa nemărginită să concentrează și acest mare dar îl primim în S. Taină a Cuminecătorei, în care sub forma pâinei și a vinului este de față adevăratul trup și sânge al lui Isus Hristos ca Dumnezeu și om.

În una dintre cele mai însemnate pro-rocii a Vechiului Testament Dumnezeu veste-tise, că „dela răsărit până la apus și în tot locul vor jertfi Lui jertfă curată.” Se cădea, ca Isus să lege amintirea minunilor și iubirei Sale de un semn, care să poată aduce aminte oamenilor de viața, moartea și opera Lui astfel în cât jertfa instituită renoindu-se zil-nic, să reamintească oamenilor patimile și moartea lui precum ne scrie s. Ap. Pavel. „Că de câte ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, moartea Dom-nului vestiți.” Corint. XI. 26. Să cădea ca jertfa răscumpărării să nu fie legată de un anumit ceas al timpului și nici de un anu-mit loc al spatului.

Deci știind Isus, că a venit ceasul lui, ca să treacă din lumea aceasta la Tatăl și

când a sosit ceasul a șezut la masă și cei 12 apostoli cu El și le-a zis lor: „Cu dor am dorit să mânânc acestea Paști cu voi, mai înainte de patima mea, că de-acum nu voi mai mânca din acestea, până când se vor plini întru Împărăția lui Dumnezeu:” apoi luat-a Isus pâinea și binecuvântând a frânt și a dat ucenicilor săi și a zis: „Luați mâncați acesta este trupul meu” luând pa-harul și mulțumind l-a dat lor zicând: „Beți dintru acesta toți, acesta este sângele meu, al legii celei nouă, carele se varsă pentru voi și pentru mulți spre iertarea păcatelor.” (Mat. 26, 26—28.)

În clipa, aceea Isus pentru a sta-tornicit praznicul său mareț și spre a face nesecat sângele jerfei sale, a mai adaus: „Aceasta să-o faceți întru pomenirea mea.” (Luca 22, 19.)

D. V.

Chemarea iubirei.

Singuri pornim din Dumnezeu, către Dumnezeu, dar nu putem sosi la El, decât mai mulți. Căci calea omului care iubește pe Dumnezeu e o cale cuceritoare de suf-lete. Acest drum nu este al călătorului ne-păsător, care pornește cu insuflețire și se obosește repede, nici drumul bandiților, cari jefuesc pe cel neajutorat și îl sugrumă pe cel slab, dar e drumul samariteanului in-durător; care a primit pe lângă darul de a nu ajunge în mâna hoșilor, darul inimii, iubirea milostivă și darnică, cu care și atunci știe să-l iubească pe cel suferind când îi este străin. Deaceea samaritanul vrea să ajute celor nenorociți, să ajute pe mulți-mea needucată, pe cei cari se svârcolesc în noroiul păcatelor.

Suferinții sunt din calea lacrimilor, căci se găesc între noi poate că se agață de fiecare pai, ca să poată scăpa de înec în marea durerilor și a desfrăului, dar pa-iul e subțire și se rupe. Noi cari suntem tot din valea lacrimilor, dar suntem și sama-riteani din evanghelie, trebuie să le dăm mână de ajutor, ca să nu se pierdă. Ce iz-vor de putere avem noi pentru această muncă salvatoare? Noi avem suflet, noi știm ce valoare infinită reprezintă acela și stimăm, și ubim pe oricine, cine îl are și demnitate nemărginită citim din ochii tutu-

ror persoanelor, demnitatea sufletului. Și pentru aceasta îl stimăm și îl iubim și pe cel căzut și pe cel bețiv și pe cel păcătos. Aceasta iubire și stimă se derivă din credința aceea că toți nenorociții de acest gen au suflet nemuritor, că viața lor eternă e primejduită, că împărăția lui Dumnezeu în ei e sanctuar profanat în care, noi trebuie să răsturnăm idoli și să restabilim domnia dulcelui Isus.

Afară de aceeașta credință, trebuie să avem convingerea, că noi putem face această muncă, că însuși Dumnezeu ne-a dat chemarea aceasta și pentru chemarea aceasta ne-a dat inimă simțitoare, suflet plin de demnitate și ochi de vultur, cu care privim curajoși în depărtare și îi aflăm pe cei îndurerați neajutorăți, păcătoși și needucați. Și omul fiind influențabil, suntem convinși că îi vom putea readuce pe calea cea bună. Comorile iubirei sunt nesecate. — Cu cât dăm mai mult din ele, cu atât avem mai mult. Noi devenim mai bogați și mai fericiți, frații noștri vor deveni mai buni, mai dulci, mai nobili și ajung mai aproape de Dumnezeu. Și chemarea iubirei se împlinește. Am pornit singur din Dumnezeu, către Dumnezeu, dar am sosit la el mai mulți.

Dr. Berinde Irene

A. G. R. U. Proces Verbal

Dresat azi la 8 Martie 1931 în ședința Agrului în parohia Călinești fiind de față mulți membri.

1. Președintele deschide ședința.
2. Se cântă „Impărate Ceresc“.

3. Dl. dir. învățător Ioan Cupcea ține o disertație prea frumoasă „Sărbători păgânești și credințe deșarte.“ Se arată în această disertație netemeinicia sărbătorilor băbești. — E ascultat cu mare atenție.

4. Se cântă în cor mixt „Mărire Tatălui.“ Corul e condus de Dl. învățător Vasile Husti cu un talent și pricepere deosebită.

5. Preotul local atrage atențiunea asupra disertației ținută de Dl. dir. I. Cupcea. Îndeamnă cei prezenți la respectarea Sărbătorilor legate, nu la cele ieventate pe baza superstiției.

6. Corul mixt bisericesc cântă „Cuvine-se cu adevărat.“

7. Se închide ședința.

D. c. m. s.

Gheorge Radu
secretar.

Gheorge Pop
președinte

Patrițiu Birlea
paroh.

Ds. Danciu Grig. cătuna, Borșa. Cvi-
tăm cu mulțumită 200 Lei ca abonament.

Scrisoarea enciclică a sfântului Părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă, pentru a obține prin mijlocirea ei, întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cârticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de orice condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Calendar săptămânal.

22—28 Martie 1931.

22. Dumineca 4-a în Paresimi (Ev. Marcu 9, 17.) Cuv P. Vasilie † 362.
23. Luni. Cuv. Nicon † 250.
24. Marți. C. P. Zaharie.
25. Miercuri. Bunavestire (Ev Luca 1, 4.)
26. Joi. Arh. Gavriil.
27. Vineri. C. M. Matrona.
28. Sâmbătă Cuv. Ștefan.

